

Peer-Education og Social kompetence

Sabro-Korsvejskolen har haft stor succes med at indføre Peer-Education i skolens dagligdag. Peer-Education betyder at elever hjælper elever. Det kan være i forhold til omgangsformer, kommunikation, rygning, spiritus, seksualitet osv. På Sabro-Korsvejskolen er Peer-Education en del af en mobbehandleplan, hvor hensigten er at unge hjælper hinanden i forhold til at undgå/forebygge mobning; at blive bedre til at kommunikere med hinanden, og der igennem at den enkelte elev får et bedre skoleliv. Og hvorfor ikke også et bedre liv i det hele taget, hvor man undgår at tiltrække aggressioner, fordi man lærer at kommunikerer ikke-voldeligt? En sidegevinst er også at det gør livet meget lettere for lærere, hvis eleverne selv er i stand til at forebygge og håndtere konflikter.

Ideen til Peer-Education kom gennem et tilbud om at være med i et Comenius skoleudviklingsprojekt. På mange måder gammel vin på nye flasker, for alle der har set et stort barn med et mindre ved, at der er en hel anden lydhørhed fra det mindre barn overfor den ældre, end overfor en voksen, lærer eller pædagog.

Skolen gik ind i projektet i skoleåret 2002-03. Men allerede inden projektet gik i gang for alvor havde vi stor succes med en "prøveballon": En 1. klasse var ved at køre lærerteamet omkring klassen ned. Vi besluttede så at afprøve Peer-Education idéen. Seks elever fra en 7. klasse, der havde brugt meget tid på at arbejde med bl.a. Girafsprøg og konflikthåndtering, indvilligede i at hjælpe til med at få styr på de små. De holdt et møde med lærerne fra den meget livlige 1. klasse, og enedes om at de store på skift skulle tilbringe frikvartererne sammen med de små elever. Var der konflikter eller optræk til det, skulle de store elever intervenere, og snakke med de små om hvordan man skulle være overfor hinanden. I løbet af ganske få uger meldte teamet omkring 1. klassen tilbage, at klassen nu var "normal". Ikke nogen dukseklasse, men normal.

Efter denne prøveballon skulle Peer-Education være en del af vores mobbehandleplan, og vi fik lavet en struktur, hvor 5. klasserne er tilknyttet børnehaveklasserne, og de "følger" hinanden de næste 4 år. I de store klasser, fra 5. og op skal der så udvælges et antal elever i hver klasse, der skal være Peer-Educators. Deres opgave er, at de i perioder er sammen med den mindre klasse i det første frikvarter om dagen, og leger med dem, stopper konflikter, osv. Disse større elever gennemgår et kursus i konflikthåndtering og kommunikation. Vi var lidt betænkelig ved, om der nu ville være elever nok der havde lyst til at være Peer-Educators. Men det viste sig at være helt ubegrundet. Personligt var jeg rundt i flere klasser for at fortælle om det, og alle steder var der stor tilslutning, på trods af at vi understregede at det vi havde brug for, var elever der ville tage ansvar i forhold til deres yngre skolekammerater. Vi endte med at have 67 elever på kursus. På kurset lærte de kommende Peer-Educators social kompetence, girafsprøg, mediation og konflikthåndtering.

Ret hurtigt har Peer-Education fået sit eget liv på skolen. At se store elever med små elever "på slæb" er blevet dagligdag. Store elever tager med når de små skal på tur, til stor hjælp for lærerne, og juleklippedagen blev i år mindre stresset af at have store elever til at hjælpe med montering og færdiggørelse af fine juleting. Elever kan sagtens være en resurse for en skole, og vi har måttet sande, at de er villige til at arbejde, også for andre, og tage et ansvar. Bare vi beder dem om det.